

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
mucaadebirliigi3
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

10 NİSAN 2024 S.02

Gülüştümüz Zindanlarınızı Yıkacak

“YSK, Van’daki hukuk garabetini çözdü!”
Böyle allayıp pulladı burjuva muhalefet ve ona yakın burjuva medya, belediye başkanlığının yeniden Abdullah Zeydan’a verilmesi haberini. Garabet çözülmüş!

Öyle ya, herkes hukuka uydu, “aklıselim” davrandı, olay tatlıya bağlandı! Gözümüzün içine baka baka yalan söylüyorlar! Kars, Bitlis, Şırnak, Hakkari’nin ilçeleri, daha bir dizi yerde yapılan somut ispatlı seçim hileleri nedeniyle yapılan itirazlar, yeniden sayım talepleri vs. aynı YSK tarafından büyük pişkinlikle reddediliyor; sessizlik... DEM Parti’nin kazandığı Hilvan seçimleri gerekçesiz iptal ediliyor; sessizlik...

Dahası var. Van’daki “hukuk garabeti” nedeniyle sokaklara dökülen on binler polis saldırısına uğradı, yüzlerce kişi yaralandı, yüzlercesi gözaltına alındı. Yetmedi, bu gözaltına alınan yurttaşların 30’u tutuklandı. Ve bunların ikisi çocuk! Hangi “aklıselim”den bahsediyorsunuz? Hangi hukuktan bahsediyorsunuz?

Olan şey açık ve net. Özellikle Kürdistan’da, halkın damarına basarak, göstere göstere, Kürt halkını alenen aşağılamak amacıyla yapılan hileler, taşıma seçmen, çalınan oy, yakılan sandık...

MGK Bildirisi Yeni Kayyumların Habercisi

“Faşist devletin, dinci faşist iktidarın bu yanıt karşısında anında geri adım attıklarını ve Van yerel seçim sonuçlarını kabul ettiklerini biliyoruz. Bu olaylarla dolu iki günlük faşist devlet ve dinci faşist iktidarın saldırısı ile buna verilen yarıttan çıkarılması gereken önemli dersler var.” (sf. 2)

Sendikaların Duvarları

“Ülkemizde kayıtlı çalışanlar içinde sendikalaşma oranı TÜİK tarafından %14 olarak açıklandı. “En kötü sendika sendikasızlıktan iyidir” sözü, işçinin iki düşman arasında kaldığı durumlar için anlamını yitirmiş durumda.” (sf. 4)

29 İşçiyi Kim Öldürdü?

“29 işçi yanarak ya da dumandan zehirlenerek yaşamını yitirdi. “Bu kaçınıcı iş cinayeti”, “bu kaçınıcı katliam” ve “katil kim” sorularıyla başbaşa kaldık.” (sf. 7)

Yetmeyince mazbatayı seçimlerde 30 puan fark yiyip rezil rüsva olan AKP'li adaya verme... Ve tüm bunlar yüzünden Kürdistan'da ve Türkiye'nin bir dizi kentinde halk öfkeyle sokaklara çıkınca geri vites... Yaşadığımız olayların özeti budur.

Emekçilerin öfkesi patlamak için bahane arıyordu, ve dinci faşist iktidarın bu hoyrat tutumu yüzünden öfke sokaklara taşıdı. Olayların bir genel ayaklanmaya büyüme eğilimi yüzünden korkup geri adım attılar. Hepsi bu!

"Hukuk garabeti" mi diyordunuz? İşte size en alası. Aynı iktidar ve faşist devlet, intikam alır gibi 2'si çocuk olmak üzere Van'da 30 yurttaş tutukladı.

Baskılarınız, saldırılarınız sökmedi, sökmeyecek. Bu fotoğrafa iyi bakın. Çocuklarımızın yüzündeki bu gülüş, zindanlarınızın karanlığını parçalamaya yeter!

Kürt halkı ve Türkiye devrimci güçleri, faşist devletin ve dinci faşist iktidarın bu sınamasına devrimci kitle eylemlerinden çok daha fazla ama bir serhildandan da bir derece az olan; benzetme yapmak istersek, bir serhildana çok yaklaşan bir kalkışmayla yanıt verdiler.

YSK'nın Van seçim sonuçlarını kabul ederek belediye başkanlığını DEM Parti'ye vermesi, şimdilik bir serhildanın önünü kesmiştir.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, ilk etapta, seçim sonuçlarını tanımayıp belediye başkanlığını AKP'li adaya vererek aslında bir deneme yapmış oldu. Şansını denedi, Kürt halkının tepkisini test etti. Tepkinin nereye doğru evrileceğini görmek istedi.

Kürt halkı ve Türkiye devrimci güçleri, faşist devletin ve dinci faşist iktidarın bu sınamasına devrimci kitle eylemlerinden çok daha fazla ama bir serhildandan da bir derece

MGK Bildirisi Yeni Kayyumların Habercisi

Editör

az olan; benzetme yapmak istersek, bir serhildana çok yaklaşan bir kalkışmayla yanıt verdiler.

Faşist devletin, dinci faşist iktidarın bu yanıt karşısında anında geri adım attıklarını ve Van yerel seçim sonuçlarını kabul ettiklerini biliyoruz. Bu olaylarla dolu iki günlük faşist devlet ve dinci faşist iktidarın saldırısı ile buna verilen yanıtın çıkarılması gereken önemli dersler var.

Birincisi şudur; faşist devlet ile dinci faşist iktidarın geri adım atmalarının "adalet, hukuk" vb. mücadelesiyle en ufak bir ilgisi yoktur. Uzlaşmacı anlayış, bu geri adımı kendilerinin mahkemelere, YSK gibi kurumlara yaptıkları itirazın sonucu gibi sunmaya çalışıyorlar. Alakası yok. Bu geri adım, yani mazbatanın DEM Parti adayına verilmesinin başlıca ve tek nedeni, olayların bir serhildana dönüşme eğilimidir.

İkincisi; belediye başkanı seçilen A.Zeydan'ın, mazbatayı alır almaz yaptığı açıklamada söylediği "YSK'nin aldığı bu kararı ülkemizde hukukun üstünlüğü, adaletin tesisi ve toplumsal barışın, birlikte ve onurlu bir yaşamın iradesini daha da güçlendirmiştir." biçimindeki sözlerin yanlışlığıdır. Eğer Kürt halkının ve Türkiye devrimci güçlerinin ifadesini sokakta, kitle eylemleriyle bulan tepkileri olmasaydı,

DEM Parti Başkan adayı, bu sonucu rüyasında bile göremezdi. Can Atalay AYM kararına rağmen, hala zindanda.

Kürt ve Türk halklarının "birlikte ve onurlu bir yaşam iradesini" YSK kararı değil, iki ülke halklarının ve devrimci güçlerinin mücadele birliği "güçlendirmiştir".

Üçüncüsü; müzmin "hak savunucusu" sosyal reformistlerin bir türlü anlamadığı reformların, yani "hak"ların devrimin, devrim mücadelesinin yan ürünü olacağı gerçeği, serhildana çok yaklaşan bu iki günlük eylem sürecinde somut, elle tutulur biçimde ortaya çıkmasıdır. DEM Parti, Van Belediye Başkanlığı'nı gerçekte "sandık" sayesinde değil, devrimci kitle eylemlerinin ayaklanmaya evrilme eğilimine girmesi sonucu kazanmış oldu. Bir kez daha, burjuva sınıf ve burjuva devlet, reformları, devrim mücadelesinin, ayaklanmaların, serhildanların yan ürünleri olarak ortaya çıktıklarında kabul eder.

Dördüncüsü, üçüncü dersin devamı olarak; burjuva sınıf ve faşist devlet, başta hangi yönetim olursa olsun, devrimci mücadelenin yan ürünü olarak ortaya çıkan reformları ilk fırsatta, kendinde o gücü bulduğu ilk anda, ortadan kaldırma eğilimi içine girer.

Yerel seçimlerden dört-beş gün sonra toplanan MGK, yayınladığı bildiriyle bu eğilimi haber verdi. Bildirinin ilgili maddesi şöyle idi:

"3. Bölgemizin geleceğinde terör örgütlerine ve onların destekçilerine hiçbir surette yer verilmeyeceğinin altı çizilmiş; terör örgütlerini cesaretlendiren tüm aktörlerin akliselimle hareket ederek terörle irtibatlarını kalıcı şekilde ve gecikmeksizin kesmesinin önemine işaret edilmiştir."

Verilmek istenen tehdit gibi mesaj çok açık: Kürdistan özgürlük hareketiyle herkes, her türlü bağı kesmelidir. Bu mesajın en başta Kürdistan il ve ilçelerinde belediye başkanlıklarına seçilmiş yurtsever-devrimci politikacılara yönelik olduğu açık. Van Belediye Başkanlığının DEM Parti'ye verilmesinin ertesi günü bu açıklamanın yapılması da bunu gösteriyor. Kısaca söylenen şudur: Ya Kürdistan özgürlük hareketiyle "irtibatları kalıcı ve gecikmeksizin" kesersiniz ya da kayyum ve zindanlar sizi bekler.

Beşinci ders... Bir kez daha merkezi iktidar her şeydir; yerel yönetimler ancak merkezi iktidarın yani burjuva egemenliğin tamlayıcı parçası olarak hareket ettikleri sürece ve o ölçüde "bir şeydir". Bunun dışında hiçbir şeydir.

MGK bildirisi, "kayyum" politikasını Demokles'in kılıcı gibi, yurtsever-devrimci çizgide kalacak yerel yönetimlerin başı üzerinde sallıyor ve yeni kayyumları haber veriyor. Merkezi iktidar adına konuşan MGK, bu bildiriyle herkesi, burjuva egemenliğin sınırları içine çekmeye çalışıyor ve bu sınırların dışına çıkma eğilimi içine girenleri ya da egemenliğin sınırları içine girmeyenleri devlet zoruna dayanarak "hizaya" sokacağını ilan etmiş oluyor. Dahası, "kalıcı şekilde ve gecikmeksizin" Kürdistan özgürlük hareketiyle irtibatın kesilmesini istiyor. Acelesi var!

Altıncı ders... Bütün bunlarla birlikte, ne MGK ne faşist devlet ne de dinci faşist iktidar kadir-i mutlak. Bunu son iki günlük devrimci kitle eylemleri dalgası bir kez daha gösterdi. Her şey kitlelerin devrimci eylemine; devrimci, komünist parti ve hareketlerin gösterecekleri politik hedeflerin niteliğine bağlı olarak gelişecek; "hak, hukuk, adalet" vb. mücadelesine değil.

Hazırlık, devrimci kitle eylemlerinin geliştirilmesi ve gidebilecekleri en ileri noktaya kadar götürülmesi düşüncesine uygun biçimde yapılmalıdır. Birleşik devrim ne kadar geniş, yaygın ve derin hale getirilirse, kesin zafere, yani merkezi iktidarın fethi hedefine ulaşamadığımız durumda bile bu mücadelenin yan ürünleri olarak reformların elde edilmesi o kadar mümkün olacak. Böyle bir durumda proletarya, emekçi sınıflar, Kürt halkı bunları büyük alacağın ilk taksitleri olarak kabul edecek.

İki büyük mücadele gününden çıkarılması gereken en önemli dersler böyledir.

Denizlerin Bayrağıyla 1 Mayıs'ta Taksim'e!

Açlık, yoksulluk, işsizlik, derinleşen sefalet, geleceksizlik, emperyalist saldırganlıklar, yıkım savaşları, kitle katliamları, tarifi olmayan acılar... 2024 1 Mayıs'ını dünya genelinde ve yaşadığımız topraklarda işte böylesi bir ortamda karşılıyoruz.

Bir tarafta milyonlarca işçi, emekçi yarınından emin olmadan açlık sınırının altında hayata tutunmaya çalışırken, diğer tarafta patronlar karlarına kar katıyor, sermayedarlar ise sömürü düzeninin sefasını sürüyor. Ekonomik krizin bütün yükü biz işçilerin, emekçilerin, emekçi kadınların omuzlarına binerken, bir dilim ekmek için gün doğumundan gün batımına kadar en ağır sömürü şartları altında, esnek, güvencesiz koşullarda yaşam mücadelesi veriyoruz, iş cinayetlerinde yaşamlarımızı yitiriyoruz. Sermaye sınıfı ve onun iktidarı ise seçimlerin ardından "tasarruf", "kemer sıkma" adı altında yoksulluğu, işsizliği derinleştireceğini ilan ederek acılarımızı pekiştirmeye çalışıyor. Yaşlı dünyamızda ise emperyalist devletler NATO eliyle korkunç bir yıkım savaşını kışkırtırken, diğer tarafta Filistin halkının üstüne her gün tonlarca bomba yağdırılıyor, Filistinli emekçiler her gün katlediliyor.

Sendikaların Duvarları

Temade Çınar

◀ Ama büyük insanlık emperyalist-kapitalizme karşı geleceği kurma mücadelesinde her yerde sokaklarda. Avrupa'da, Amerika'da milyonlarca emekçi kent meydanlarına akarken, Türkiye ve Kürdistan'da kadınlar meydanları dolduruyor, Kürt halkı büyük gövdesiyle harekete geçiyor, işçiler her yerde eylemlere giriyor. Tersanelerden, şantiyelere, fabrikalardan, kent meydanlarına kadar işçiler her yerde inisiyatifi eline alıyor, harekete geçiyor, sermaye egemenliğine karşı birleşiyor.

Artık yeter! Biz işçilerin her şeyi yaratıp hiçbir şey elde edemediği, patronların düzeninden bıktık! Gündüzleri sömürülmediğimiz, geceleri aç uyumadığımız, yarınımızdan kaygı duymadığımız bir dünyayı, emeğin iktidarını kurmak için sermaye egemenliğine ve faşizme karşı şimdi sokaklara akma, Taksim'i fethetme zamanı!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve savaş günü olan 1 Mayıs'ta başta İstanbul'da Taksim olmak üzere tüm kentlerde sokakları zapt edelim!

Şimdi Devrim Zamanı!

**Fabrikalar, Tarlalar,
Siyasi İktidar
Her Şey Emeğin Olacak!**

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Bir tarafta sendikalı olmak için mücadele edenlerin sesleri yükselirken, diğer tarafta başta burjuva sendikaların, uzlaşmacı ve reformist sendikaların tabanı kaynıyor. Sendikaların yıllar içinde kalınlaştırılmış taş duvarlarına işçiler çarpıyor, sonra kan revan geri dönüyorlar.

İşçi arkadaşlar çay molasında tartışıyorlar. Dışarıdan bakan esaslı bir kavgaya olduğunu düşünebilir. Sesler yükseliyor; "Bir Whatsapp grubu kurmuşlar, kendileri konuşup kendileri dinliyor, bize kapalı, bize bir cümle yazmak bile yasak", "Bugün yine yöneticiler gelmiş yöneticilerle patronla görüşüp gitmişler, öyle diyor sekreterler, bize bir selam bile vermiyorlar, insan mıyız biz?", "Şefin de temsilci olduğunu söylüyorlar bilmem ki doğru mu, sorsan köpek gibi ısırır. Temsilcileri kim belli değil, yöneticiye ulaş ulaşabilirsen. Kendi paramızla rezil oluyoruz. Para vermişiz, adam tutmuşuz, adam bizim efendimiz olmuş.", "Sus aman, yine süreçler göreceksin, üç tutanak, doğru kapıya, aklını mı yedin sen?", "Sus sus nereye kadar, inceldiği yerden kopsun be, canımı mı alacaklar?" Konuşmalar böyle arada yükselip alçalarak devam ediyor.

Bir tarafta sendikalı olmak için mücadele edenlerin sesleri yükselirken, diğer tarafta başta burjuva sendikaların, uzlaşmacı ve reformist sendikaların tabanı kaynıyor. Sendikaların yıllar içinde kalınlaştırılmış taş duvarlarına işçiler çarpıyor, sonra kan revan geri dönüyorlar. İşçi sınıfının içinde bir karakol olmuş sendikalar. O taş duvarlar, işçilerin etiyile kaniyle yükseliyor, kalınlaşıyor ancak her geçen gün ona çarpan işçi sayısı da artıyor. Sendikalı işçilerin görece biraz daha fazla olan maaşları hem rüşvet hem şantaj konusu.

Türk-İş ve Hak-İş sendikalarında aleni bir şekilde, genel kurullarda mevcut yönetime rakip çıkan işçilerin, patronla iş birliği içinde işten atıldığını yaşadık. İşyeri disiplin kurullarının nasıl işçi öğüttüğünü, işçilerin başının üstünde sallanan bir kılıç olduğunu biliyoruz. Toplu iş sözleşmelerinin iş yasasından daha geri disiplin bölümü, çok önemli bir örnek. Zaman zaman kendi aralarında güç toplayabilen işçilerin irili ufaklı sendikalar hatta konfederasyonlar kurup bu ağır karabasandan kurtulmaya çalıştıklarını görüyoruz. Ancak sorun şu ki, ayrılanların da bildikleri aynı. Bu kopuşların peşine takılan "koltuk meraklıları" da hemen alanı kaplıyor. Öncekinden daha insancıl olmaya çalışırken, aynı yollara sapmaktan kendilerini alamıyorlar. Bürokrasinin duvarları, yine aynı ellerden yükseliyor. Bir farkla; bu duvarlar henüz büyük konfederasyonlarınkı kadar güçlü değil. İçindeki duvarları kuranlarla, yıkmaya çalışanların mücadelesi devam ediyor.

İşçilerin işyeri sorunlarından yaşamsal sorunlarına kadar her türlü talebi birilerinin onayından geçmek zorunda. Taban örgütleri çoğunlukla temsili ya da şablon. En yukarıdakilerin sempatik ya da politik ilişkileriyle atanmış il, ilçe ya da işyeri temsilcileri gözlerini merkeze dikmişler gelecek

“İşçi sınıfının içinde bir karakol olmuş sendikalar. O taş duvarlar, işçilerin etikle kanyla yükseliyor, kalınlaşıyor ancak her geçen gün ona çarpan işçi sayısı da artıyor.”

gönderileri takip ediyor ya da en iyi durumda işçilerin bordro hesaplarına yardım etmeye çalışıyorlar. İşlevsizlik sistemin her aşamasını tıkamış durumda. İster burjuva, ister sarı, ister uzlaşmacı sendikalar olsun işçi sınıfının söz ve karar hakkını sağlayamadığı müddetçe aynı yolu izliyor.

Devrimcilerin ve demokratların büyük çoğunluğu sendikaları kendi kurumları gibi işletiyorlar. Bunun da örneklerini bolca görüyoruz. İşçilerin işyeri sorunları için mücadelede eğitilmek yerine ülkenin temel sorunları üzerine çağrılara cevap vermesi bekleniyor. Cevap ise çok az bir kesimden geliyor. Bu durumdakilerin, işçinin apolitikliğinden şikayetleri ayyuka çıkıyor. İşçi ise asgari gelirin ağır yaşam koşullarında onu ve ailesini hızla yoksullaştırması ve işyerinde yaşadığı yoğun mobbinge mücadelesinde yalnız kalıyor. Anarko-sendikalizmin duvarları da reformizmin duvarları kadar kalın. İçinde tüm sapmalardan uzak durmak için uğraşan devrimcilerin olduğu sendikalarda, gerçek bir taban örgütlü kurulabiliyor ve işletilebiliyor. Onun dışında sendikaların katılıp kendisini besleyeni boğması dışında bir sonuç görmüyoruz.

İster sağa ister sola sapmalarda işçi her ne kadar örgütlü görünse de yalnız. Ülkemizde kayıtlı çalışanlar içinde sendikalaşma oranı TÜİK tarafından %14 olarak açıklandı. “En kötü sendika sendikasızlıktan iyidir” sözü, işçinin iki düşman arasında kaldığı durumlar için anlamını yitirmiş durumda. Yüzdelik oran “sendikalı” olmayı açıklamıyor.

Sendikaların içinde “devrimci çalışma” yapan devrimciler olmadığı müddetçe, gericileştiğini teorik olarak biliyorduk. Dün olduğu gibi bugün de pratik olarak görüyoruz. Sendikaların hacim olarak daha büyük çoğunluğu patronlardan yana bir tutum alıyor. İşçinin patronun ulaşmadığı yerdeki eli oluyor. Doğru örnekler, işçiler arasında sınıf eğitimlerinde ısrarlarını devam ettiren ve işçi toplantılarında alınan kararları görev olarak önüne koyan sendikalar, oldukça azınlıkta. İşçilerin kendilerini boğan sendikalara karşı mücadelesi gözle görünür bir şekilde arttı. DİSK genel kurulundan, Türk-İş ve Hak-İş’ten binlerle kopan işçilerden ve işçilerin büyük çoğunluğunun sendikaları patronları gibi görüp ona karşı aynı oranda güvensizlik ve öfke duymasından anlıyoruz. Bütün bu kopuş bambaşka bir süreci önümüze süpürüp getirdi. Herhangi bir iş yeri sorunu için mücadele ederken yükselen, özgüvenini ve sınıfını bulan sayısız örnekle karşılaşıyoruz.

Sendikalarda çalışma yapan devrimci ve demokrat güçlerin süreci karşılamak için hem teorik hem de pratik açıdan daha fazla alanda olmaları gerekli. İşçiler içinde birikmiş güvensizliğin kırılmasının mümkün olduğuna tanık olduk, ancak çalışmaların eksiden başladığını bilmeliyiz. İşçi ve emekçilerin çok uzun süredir her yönden bastırılmış merkezî bir yönetim altında kaldıklarını görüp kendi dileklerini, isteklerini ortaya koyabilecekleri ve devrimci mücadeleyi öğrenebilecekleri yolları açmak zorundayız. Sendikalar içinde ama sendikalardan bağımsız hareket eden İşçi Temsilcileri Komiteleri, önümüzdeki süreçte kalın duvarları kırmak için önemli rol oynayabilir. Yine sendikalar içinde taban demokrasisi ve sınıf eğitimi konusunda ısrar edenlerin güvensizlikleri kırdığı ve sınıfı geleceği kazanabileceği bir yola kanalize edebileceği bir süreç olacak.

Çay molalarında, iş aralarındaki kaynaklar bize bunları anlatıyor.

Kadına Karşı “Eylem Planı”

Ayla Gök

8 Mart günü Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı koordinasyonunda, 2024-2028 yıllarını kapsayan “Kadının Güçlenmesi Strateji Belgesi ve Eylem Planı”na göre, kadınların iş gücü piyasasına girişlerini kolaylaştırmak ve istihdamlarını artırmak için iyileştirici düzenlemeler yapılacağı duyuruldu. Düzenlemede bulunan Aile Bakanı Mahinur Özdemir Göktaş’ın açıklamasında “Biliyoruz ki milletimizin en güçlü kalesi aile, bu kalenin en güçlü neferi de kuşkusuz kadınlardır. Bu nedenle kadınların toplumsal yaşamın her alanında daha etkin rol üstlenmesini sağlayarak Türkiye Yüzyılında, ‘Güçlü Kadın, Güçlü Aile, Güçlü Nesiller ve Güçlü Türkiye’yi inşa etmenin azim ve kararlılığı içindeyiz.” ifadeleri gerçekten dikkat çekici.

Tüm toplum üzerinde uygulanan dinci faşist kuşatmanın kadınlar üzerinde daha özel biçimleriyle sürdürüldüğünü biliyoruz. Cinsiyetçi politikalar, erkek egemen dinci faşist iktidar tarafından, sistematik biçimde yaşama geçirilmeye çalışılıyor. Aileyi güçlendirerek kadınları eve hapsedecek politikalarla, kadınlara aile dışında bir yaşam alanı bırakmayan, kürtajı ve boşanmayı fiili olarak zorlaştıran, nafaka hakkını gasp etmek isteyen, cezasızlık politikasıyla kadın katliamlarının önünü açan iktidarın kadınların güçlenmesinden neyi anladığı ise manidardır.

Düzenlemede “kadınların güçlenmesi”, “kadınların kendi hayatları üzerinde güç ve kontrol sahibi olmalarını ve stratejik seçimler yapma yeteneklerini kazanmalarını süreci” olarak ele alınmış ve kadınların güçlenmesi beş unsurla tanımlanmış:

“Kadınların kendi değerinin farkında olması; seçeneklere sahip olma ve bunlar arasında tercih yapma hakkı; fırsatlara ve kaynaklara erişim hakkı; ev içinde ve dışında kendi hayatlarını kontrol etme gücüne sahip olma hakkı; ulusal ve uluslararası düzeyde adil bir toplumsal ve ekonomik düzen oluşturmak için toplumsal değişimin yönünü etkileme becerileri” (EIGE, 2018)

İşte bu cümlelerle bizlerin önüne eşitlik ve kurtuluş reçetesi olarak koyulan eylem planını gerçeklikle karşı karşıya koyduğumuzda yüzümüzde sadece alaycı bir tebessüm bırakıyor. Bu eylem planının altından kadınların sadece aile ile var olabileceği, kadının misyonunun şimdinin işçilerinin hayatlarını kolaylaştırmaları ve geleceğin işçilerini yetiştirmek olduğunu görüyoruz. Bu plandan kadınların eve daha fazla hapsedilmesinden başka bir şey çıkmıyor. Güçlü aile, güçlü Türkiye diyen dinci faşist zihniyetin, kadının iş ve aile yaşamı uyumundan bahsederken de esnek çalışma ve güvencesiz çalışma modellerini tariflediğini görüyoruz.

Plan, beş temel başlık altında kimi stratejiler ve bunlara bağlı olarak yapılacak faaliyetleri ortaya koyuyor. Strateji Belgesi ve Eylem Planı’nda, “eğitim, sağlık, ekonomi, liderlik ve karar alma mekanizmalarına katılım ve çevre ve iklim değişikliği” beş temel politika eksenini belirlemiş durumda.

Eğitim alanında belirlenen politikaları incelediğimizde; kadınların okuryazarlık oranının %100 seviyesine yükseltilmesi, kız çocuklarının net okullaşma oranlarının %100 seviyesine yükseltilmesi, eğitimde kadın erkek eşit-

“Bu eşitsizlik aklımıza bir kez daha Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin’in, kız çocuklarının okullaşmasını bahane ederek, karma eğitimi tartışmaya açmasını getiriyor. Eşitliği sağlama adı altında atılan her adımın kız çocuklarını ve kadınları yaşamdan soyutlamak için atılan bir adım olduğu gerçeği karşımıza çıkıyor.”

liğin sağlanması, hayat boyu öğrenme programı aracılığıyla kadınların sosyal ve ekonomik hayata etkin katılımlarının sağlanmasının amaçlandığı belirtilen programın aksine, hayat bize bambaşka bir gerçeklik gösteriyor. Özellikle barınma sorunu ile öne çıkarken, üniversite öğrencileri geçimlerini de sağlamak için çoğunlukla hem çalışıp hem okumak durumunda kalıyor. Bu öğrencilerin çoğu tarikat ve cemaatlerin denetimindeki Kur’an kurslarına gitmeye, bu kursların yurtlarında kalmaya mecbur kalıyor, bu yurtlardan gelen intihar haberleri, kendine her gün haberlerde yer buluyor. Liselerde ise öğrenciler imam hatiplere gitmeye mecbur bırakılıyor. Yoksul ailelerin çocukları Mesleki Eğitim

Merkezleri-MESEM’e mecbur bırakılarak, geleceğin ucuz iş gücü piyasasına işçi olarak hazırlanıyor. İlköğretim çağındaki kız çocukları eğitime erişemiyor. Özellikle tarım işçisi ailelerin çocukları aileleri ile birlikte mevsime göre göç ederek çalışmak durumunda kalıyor. Okuldan uzakta olan kız çocuğu sayısı toplamda 866 bini buluyor. Bu eşitsizlik ise aklımıza bir kez daha Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin’in, kız çocuklarının okullaşmasını bahane ederek, karma eğitimi tartışmaya açmasını getiriyor. Eşitliği sağlama adı altında atılan her adımın kız çocuklarını ve kadınları yaşamdan soyutlamak için atılan bir adım olduğu gerçeği karşımıza çıkıyor. Kız çocuklarının okullardan uzak olmasını velilerin, kız çocuklarını erkeklerle aynı okula göndermek istememesi olduğunu ileri süren Tekin, “Gerekirse kız okulları açabilmeliyiz” demişti.

2 bin TL KYK bursu/kredisiyle geçinemeyen öğrenciler, motokuryelik yaparken ya da inşaatta çalışırken ölüyor. Kurye Hakları Derneği, hazırladığı raporda 2023 yılında 68 motokurye ölümünden 35’inin yaş grubunun 19-28 yaş aralığında olduğunu tespit etti. Geçenlerde sosyal medyada önümüze düşen görüntülerde burslu öğrencilerin zengin okul arkadaşlarının arabalarını yıkayarak geçimlerini sağladıklarını gördük.

Kadın ve erkeğin yaşamda eşit-

lenmesinden bahseden planlamanın aksine, dinci faşist iktidarın sık sık kadınların mücadele ile elde ettiği haklara saldırdığını biliyoruz. İstanbul Sözleşmesi’nin Türk aile yapısına uygun olmadığından bahisle bir gecede ortadan kaldırılması, nafaka tartışmalarında erkeği mağdur göstererek, kadınları şiddet ve sevgisizlik dolu evliliklere mahkum etmeye çalıştıklarını, eğitim müfredatlarına ekledikleri derslerle aslında kadın ve erkeğin eşit olmasının fitratlarına ters olduğunu çokça vurguladıklarını ve kadını eve hapsetmek, üretimden ve toplumsal mücadeleden uzak tutmak için ellerinden geleni yaptıklarını biliyoruz. “Kadının Güçlenmesi Strateji Belgesi ve Eylem Planı” da, iktidarın her fırsatta hayata geçirmek için fırsat kolladığı gerici politikalarından başka bir şey değil. Kadının fırsat eşitliğinden bahsederek esnek çalışma modelleriyle emek sömürsünü artırmayı amaçlayan, kadını ucuz iş gücü olarak gören, “Güçlü Kadın, Güçlü Aile, Güçlü Nesiller ve Güçlü Türkiye” vurgusuyla da ailenin koruyucusu ve kölesi rolünü yükledikleri kadını eve hapsetmeyi ve köleleştirmeyi hedefleyen eylem planı kadınların mücadelesi ile bir kez daha boşa düşürülecek, hiç kimsenin özgürlüğümüzü ellerimizden alamayacağı, her anlamda eşit ve özgür bir dünya kadınların mücadelesi ve toplumsal devrim ile kurulacaktır.

29 İşçinin Katili Kim?

Serpil Ünal

2 Nisan günü öğle saatlerinde İstanbul'da 16 katlı bir binada yangın çıktığı haberi hızla yayıldı. Binanın eksi birinci ve eksi ikinci katında yapılan tadilat sırasında yaşanan patlamanın neden olduğu yangın hızla tüm binayı sardı. 29 işçi yanarak ya da dumanlardan zehirlenerek yaşamını yitirdi. "Bu kaçınıcı iş cinayeti", "bu kaçınıcı katliam" ve "katil kim" sorularıyla baş başa kaldık.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin düzenli olarak yayınladığı iş cinayetleri raporlarına göre günde en az 5 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitiriyor. İş cinayetleri ancak toplu katliamlara dönüştüğünde kamuoyunun bilgisi oluyor.

Patronların kâr hırsı nedeniyle iş yerinde alınması gereken çok basit işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması sonucu işçiler yaşamını yitiriyor. Yani Patronların kârı uğruna işçilerin hayatı hiçe sayılıyor.

Tadilat yapılan gece kulübünde de hiçbir işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemi alınmadan çalışma başlıyor. İçeride çok sayıda yanıcı ve kolay tutuşabilen madde bulunduğu, demir ve ahşap tadilatların aynı zamanda yapıldığı ve tadilatın ilk günlerinde de bir yangın tehlikesinin atlatıldığı ortaya çıktı. Valiliğin yaptığı açıklamayla bina ruhsatı en son 2018 yılında alınmış. Bu tarihten sonra bir ruhsat var mı, bilinmiyor. Semt sakinlerinin şikayetleri olmasına rağmen kimse gidip denetim yapmamış. Bilinen yollarla, işletme kaçak olarak çalışmaya devam etmiş.

Peki bu durumda 29 işçinin katili kim?

Yaşanan bu katliamın sorumlusu kim?

Olayla ilgili soruşturma kapsamında gözaltına alınan 11 kişiden sekizi tutuklandı. İşletme sahibi, işletmede tadilat yapıldığını bilen ortaklar, işletmede yetkili olan herkes bu ihmallerden sorumlu değil mi? Sadece işletme sahipleri ve şirket yetkilileri için soruşturma başlatmak yeterli mi? Tadilat yapılan işyerinin bir eğlence merkezi olmasından dolayı Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın da denetleme sorumluluğu yok mu? Tadi-

latı yapan firmaların tadilat yapılacak mekanda gereken İSiG önlemlerini almaları gerekiyor mu?

Yapılan ilk incelemede pek çok ihmalin ve kural dışı durumun olduğu apaçık ortaya çıkıyor. Gece kulübü uzun yıllardır faaliyette. 5 senedir, semtin sakinlerinin de şikayetleri olmasına rağmen herhangi bir denetleme yapılmamış! Belediyenin lüks bir mekan ve üstelik de bir eğlence merkezini 5 sene denetlememiş olması bir 'ihmal' olmaktan da çıkıyor. Kaçak işletmenin çalışmasına göz yumulduğu anlaşılıyor. Tadilat ruhsatı belediye ve itfaiye tarafından verilmiş mi sorusuna cevap alınamıyor. Gerçek şudur; ortada tadilat ruhsatı da yoktur. Semtin en işlek yerlerinden birinde olan ve ünlü bir eğlence mekanında tadilat yapıldığını belediyenin bilmemesi mümkün mü? Bu durumda belediye yetkilileri de 29 işçinin katledilmesinden sorumlu değil mi?

İlk ifadelerde firma sahipleri ve tadilat yapan firma yetkilileri "benim bir sorumluluğum yok" diyerek suçsuz olduklarını iddia ediyorlar. Patronlar, şirket yetkilileri suçlarını inkar ededursun İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Beşiktaş Belediyesi'nden, Kültür ve Turizm Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü gibi kamu kurumlarından kimseyi ifadeye çağırma gereği duymamış. Kamu kurumlarından yetkililer hakkında bir soruşturma açılacağını da doğrusu pek beklemiyor. Bu da iş cinayetleri ülkesinin cezasızlık politikasının bir parçası olarak kayda geçecektir.

"İçeride çok sayıda yanıcı ve kolay tutuşabilen madde bulunduğu, demir ve ahşap tadilatların aynı zamanda yapıldığı ve tadilatın ilk günlerinde de bir yangın tehlikesinin atlatıldığı ortaya çıktı."

Bir iş cinayetinde sorumluluğu bulunan kamu kurum yetkililerinin yargılanması ancak ve ancak ailelerin ve avukatların on yılı aşan dava süreçlerini ısrarla takip etmeleriyle mümkün olabiliyor. Bunun örnekleri Davutpaşa'da, Marmara Park'ta Soma'da, Ermenek'te ve daha birçok işçi katliamında olduğu gibi.

Patronlar servetlerini her geçen gün daha da arttırmak için daha az işçiyle ve daha az maliyetle daha fazla iş yapılmasını sağlamak ister. Ve patronlar için işçi sağlığı ve iş güvenliği için yapılacak masraflar bir yüküdür. Patronun kârı işçinin canından kıymetlidir.

Devlet de sermaye sahiplerini teşvik kredileri, vergi muafiyetleri, borç afları vb ile destekler. Patronların işimi zorlaştıracak denetimlerle de sıkıntıya girmemesine özen gösterir. İş kazalarında, iş cinayetlerinde cezasızlık politikasıyla da bu cömertliğini taçlandırır.

Peki 29 işçinin katili kim?

Sömürüye, Baskıya, Savaş Politikalarına Karşı 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

Mücadele Birliği Platformu'nun da bileşeni olduğu 2024 1 Mayıs Taksim Platformu, 1 Mayıs alanının Taksim olduğunu söyleyerek, 2024 1 Mayıs'ında Taksim'e çağrı yaptı.

"2024 1 Mayıs'ı yaklaşırken, bugün tüm dünyada emperyalist kapitalizm, işçi ve emekçilere, ezilenlere, halklara savaş politikalarıyla ölmeyi ve daha fazla sömürülmeyi dayatıyor. Sermayedarlar her geçen gün servetlerine servet katarken, diğer kutupta sefalet birikiyor. Bu uçuruma karşı tüm dünyada ezilenler, büyük oranda örgütsüz bir biçimde de olsa direnişi sürdürüyor. Bu direnişler, umudunu ve rotasını arıyor.

İşte 1 Mayıs, bu iki dünyanın, bu iki sınıfın çarpıştığı, iradelerinin karşı karşıya geldiği gündür.

Ülkemizde de geçtiğimiz 1 Mayıs'tan bu yana öğrenci gençliğin kendisine dayatılan geleceksizliğe karşı öfkeyle sokakları kuşattığı, kadınların yaşamlarına sahip çıkma mücadelesinden vazgeçmediği, Kürt halkının her türlü çöktürme, inkâr ve imha saldırılarına karşı baş eğmediği, yaşadığımız toprakların hemen her havzasında irili ufaklı işçi direnişlerinin yaşandığı bir yıl yaşanmıştır.

2024 1 Mayıs'ını tüm bu mücadelelerden güç alarak karşılıyoruz. Arkamıza aldığımız bu gücün devrimci dayanışmayla daha da pekişmesi ve 1 Mayıs'ın toplumsal mücadelenin önünü açacak bir iradenin ortaya konduğu bir güne dönüşmesi ellerimizdedir.

2024 1 Mayıs'ı, İstanbul'un her havzasının, her mahallesinin, her meydanının, her okulunun, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününün gündemleriyle donatıldığı; yoksulluk dayatmalarına, güvencesizliğe, geleceksizliğe karşı milyonlarca insanın kendi geleceklerine sahip çıkmasının gününe dönüştürülmelidir.

Biz, 2024 1 Mayıs Taksim Platformu'nu oluşturan örgütler olarak, bu 1 Mayıs gününü ve ona giden süreci beraber örgütleyerek, 1 Mayıs'ın birleşik, kitlesel, tarihsel ve sınıfsal özüne uygun olarak kutlanması ve sömürü, baskı, savaş politikalarına karşı direnişin günü olması için bir araya geliyoruz.

İşçi sınıfı ve emekçilerden, kadınlardan, halklardan, gençlerden, yok sayılanlardan ve ezilenlerden yana mücadele yürüten tüm güçleri de, 2024 Taksim 1 Mayıs'ı için gücümüze güç katmaya çağırıyoruz!

Sömürüye, baskıya, savaş politikalarına son;
1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

'Bizlerin ellerindedir, gelen ışıklı günler'

2024 1 Mayıs Taksim Platformu"

Van'daki Kayyum saldırısı İstanbul'da eylemle karşılandı

Van'da DEM Parti Eşbaşkanı Abdullah Zeydan'ın belediye başkanı olarak seçilmesine rağmen Adalet Bakanlığı'nın mesainin birimine 5 dakika kala Zeydan'ın seçimlerde memnu hakkını gasp etmesi yönünde karar alması ve mazbatanın AKP adayına verilmesi ardından ilk eylem çağrısı avukatlardan geldi. Çağlayan Adliyesi'nde avukatların kayyumlara karşı yapmak istediği basın açıklamasına polis saldırdı. Ondandan fazla avukat işkenceyle gözaltına alındı.

Esenyurt'ta DEM Parti'nin çağrısıyla toplanan halka polis saldırdı. Polis eylemin yasaklandığı anonsunu yaparak kitleye dağılma çağrısında bulunsa da, kitle "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganlarını haykırdı. 60'a yakın insan işkenceyle gözaltına alındı.

İstanbul Emek Barış ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla DEM Parti Kadıköy İlçe binası önünde kitlesel katılımı protesto edildi. Açıklamada Mücadele Birliği Platformu adına söz alan Muhammed Hizmetçi tüm saldırılara karşı en etkili cevabın sokakta verileceğini vurguladı.

YSK'dan Kıvrak Figürler

Kenan Kızıl

Bu topraklarda sayısız seçim oldu, kiminde parmağımıza boya dök-tüler kiminde kolonya. Nice nice oylar atıldı sandıklara da, sandıktan çıkamadılar. Sayıldık da kelle kelle, seçmenlerin sayısı sayılanlardan fazla çıktı! Haşa, aklımıza bir şey gelmedi, ölüye saygımız var bizim; oy kullan-masın mı Çanakkale'de ölen büyük büyük dedemiz.

Bu şeffaf, bu nitelikli ölülerimizi bile dışlamayacak kadar hassas işlem-den önce ya da sonra kabine üyeleri belirlenir. Fakat aynı duygusal neden-lerle, bu işlem için de seçmene bir şey sorulmaz. Kapitalizm böyle önemsiz konularda bizim vaktimizi çalmaz. Hem bizi önümüzdeki beş yıl içinde kimin yöneteceğinin ne önemi var ki? Tek yapmamız gereken işe gidip gel-mek ve halihazırda yararlandıklarımız ya da henüz yararlanmadığımız "hiz-metler" için vergi ödemek. Kapitalizm harika bir sistemdir, bizi para taşıma-nın ve biriktirmenin ağır yükünden kurtarır!

Neyse, kapitalizmin mükemmel yanlarını övmeye sayfalar yetmez, zaten bu övgüyü, milyonlarca asgari ücretlinin çok daha okkalı yapacağını bildiğimizden, işi ehline bırakarak konumuza dönüyoruz. Peki, kabine nasıl belirlenir? Basite almayalım, bu zor bir iş. Çünkü bakanlar bazı yüksek nitelikleri mutlaka taşımaları. Örneğin ekonomi, ticaret ve maliye gibi bakan-lıklara getirilecek olanların her biri su katılmamış üçkağıtçı olmalı. Her tür-den dolandırıcılığı hukuka uydurmalı,

yüzüne gözüne bulaştırıp mahkemelik olan niteliksiz hırsızlardan olmamalı! Sağlık bakanı, hasta hatta ölü insan-lardan para koparacak kadar zalim olabilmeli. Özel bir hastanesi de varsa tadından yenmez! Eğitim bakanı bilim düşmanı bir yobaz olmalı, yoksa yerli ve milli değerlerimize uygun eğitimi cahilleri nasıl yetiştirebiliriz!

Adalet bakanı hukuk düşmanı, dışişleri bakanı iki yüzlü, çalışma ba-kanını kan emici ve şirket sahibi olmak zorunda. Tek tek saymaya zaman ve ihtiyaç yok, özetle her birinin benzer, eşsiz nitelikleri olmalı. Söylemeye gerek yok, tüm bunların başına tüm bu nitelikleri kendiyile bütünleştirmiş eş-siz bir yalancı, manipülatör ve lümpen bir karakter gerekiyor. Yani afişlerde, TV'de bol bol, bıkana, patlayana, sinir harabiyeti olana kadar gördüğümüz kadirşinas arkadaş, dost, can, lider ve bir sürü sıfat daha. Nasıl olsa özde ni-teliklerinden azad birine dizilen bütün sıfatlar, evrenin sonsuzluğunda ma-nasız bir ses dalgasıdır. Manasızlığın tarifine denkten öte, eşittir. Fakat, bu arada önemli bir fonksiyonu var; bir-birinden özel bu bakanları bir arada tutabilmek yani arpalıklarını düzenle-mek!

İşte baştan başa adilane geçen seçimlerin her türden güvenliğini sağlayan mükemmel ekip bu. Bu yüz-den seçimlerde hiçbir şaibe olmaz. Bu yarış, bir Veli Efendi koşusu kadar adildir. Bütün atlar aynı pistte yarışır. Atlardan kimisi cılız, kimisi semirtilmiş ve devlet babadan dopingli, kimisi de

şefkat müdahalesiyle sakatlanmıştır. Yalnız, hepsi aynı piste yarışır. Sadece cılız ve sakat atın kulvarı özenle dizayn edilmiştir, çukurlar, mayınlar, savcılar ve polisler, tek kelimeyle sistemin çok özel ilgisine mazhar olurlar.

Bol bol değişimden, demok-rasiden, barıştan bahseden bu cılız atlar, yarışı asla kazanamazlarsa da kısmi başarılar elde etmeye görsün-ler! Resmi makamlar devreye girer. Girmeleri de demokrasinin gereğidir tabii. Böylece bir yanlış anlamının önü hemen kesilmiş olur. Seçimin amacı, varolanın devamını sağlamaktır, asla değiştirmek değildir! Bu temel kuralı unutanlar, görmezden gelenler ya da bilmeyenler, gerçeğe bir güzel davet edilir. Hangi gerçek mi? Açıklamak sıkıcı, yine örnekleyelim.

Bir kayyumunu bir kişi seçer ve onun bu bir oyu birkaç milyonluk seçmenin oyundan daha kıymetlidir. Herkesin oyu eşittir ama bazen, par-don artık sık sık, birinin oyu birkaç milyonun oyuna denktir. Sandıklara koşmak için mükemmel bir neden daha!

Elbette burjuvazi, bizim adımıza seçim güvenliği ve yönetimini ince detaylarla planlamış ve uygulamaya koymuştur. Tek yapmamız gereken bir kutuya bir kağıt parçasını atmak. İçimiz rahat olabilir, zira o kağıda uy-gun adayı yazmamışsak, mükemmel devletimiz bu hatamızı hemen ya da ilk fırsatta telafi edecektir. Büyülü bir kutudur o sandık, içine atılan her şeyi şüphesiz ki bizim için değiştirir.

Hatta, bakarız içimizden bazıları devrim düşleri kuruyor. Olur mu, olmaz mı demeden, arsız güzel hayaller kurar, baskı ve sömürünün olmadığı bir dünya hayal ederiz. Kaptırır, iflah olmaz, olacağına inanır devrimler için ölümlere yürür, başkaları için ölecek kadar pervasızlaşırız. Yangınlara kızıl bayraklar dolanır, hayaller sevdamıza dönüşür.

Olur ya, diyelim sihir kutumuz bunu yapmaya o an imkan bulamadı. Panik yapmayın çünkü sandıktan çıkan yanlış sonuçları değiştirecek harika bir kurum daha var; YSK (Yanlış ve istenmeyen Sonuçları düzeltme Kurumu)

Yüzde yüz bağımsız bir kurum olan YSK, bizim yanlış tercihlerimiz konusunda acımasız derecede katı ve "bilmediğim doğru, dediğim tartışmasızdır" mottosuyla çalışır. Kudreti sonsuz, yerli ve milli bir kurumdur. Fakat bazen biz kendimizi bilmezler, şeytana uyar ve sokaklara iner, taşkınlık yapar, kararlarına ateşli şekilde itiraz ederiz. Ateşli dediysem romantik de değil, ciddi ciddi ateşler yakarız sokaklarda. Haddimizi aşar, yanlışlarımızda ısrar ederiz. Cahillik mi desek, şakilik mi? Bildiğin ayaklanırsın. Yetmez, başka şehirleri de isyana çağırırız. Hatta, bakarız içimizden bazıları devrim düşleri kuruyor. Olur mu, olmaz mı demeden, arsız güzel hayaller kurar, baskı ve sömürünün olmadığı bir dünya hayal ederiz. Kaptırır, iflah olmaz, olacağına inanır devrimler için ölümlere yürür, başkaları için ölecek kadar pervasızlaşırız. Yangınlara kızıl bayraklar dolanır, hayaller sevdamıza dönüşür. Sonunda halkız; mazlum, cahil, şaki imkansız sorgular, en önde gidenler buyurur, peşinden sürüden kitleye, nesneden özneye dönüşürüz.

Durun, paniğe mahal yok, polis ve asker bizimle baş edemediğinde devreye kanunlar, yani YSK girer. O an anlarız ki, sadece katı ve acımasız değil, son derecede duygusal. Hemen kararlarını değiştirir, uymaz. Biz cahil ve asi yığınlara da tansiyon düşer. Yoksa berbat bir hata yaparak devrim ve özgürlüklere yürüeyebiliriz.

YSK, bu esneme yeteneği usta dansçıları imrendirecek kıvraklığı sayesinde o korkunç şeyleri yapmaktan vazgeçer, uslu uslu işimize gider, sömürüye, baskıya, cinsiyetçiliğe bir güzel katlanırsın. Düşünün bir, ya böyle olmasaydı? Devrim yapabilir ve patronlardan kurtulmuş, daha beteri iktidara el koymuş olabilirdik. Üstelik halk iktidarını kurarak... Kimsenin kimseyi sömürmediği bir yerde yaşasaydık, o zaman kim depresyona girecek, kim delirecekti? Çuval dolusu depresyon haplarımızı çöpe atmak zorunda kalabilirdik. En önemlisi de bunca berbat dizi ve TV programını kim izleyecekti?

Ve seçimlere dönersek... Birileri kazandı, birileri kaybetti. Fakat çokça bir önemi yok, çünkü kim kazanırsa kazansın, biz hep kaybederiz. Bu defa da böyle oldu. Boykot ederek, sandığa gitmeyen yüzde yirmi beşlik kesimi eleştiriyoruz ve olması kuvvetle muhtemel de olsa hala devrim propagandası yapanlara da Allah akıl fikir versin diyoruz.

FHKC'den Çağrı

FHKC Merkezi Medya Departmanı, 6 Nisan günü yayınladığı bir basın bülteninde, başta liman işçileri olmak üzere sendikalara, Siyonist varlığa giden, özellikle silah, petrol ve gaz taşıyan gemilere yükleme yapmama çağrısı yaptı.

FHKC ayrıca petrol ve gaz alanında çalışan şirketleri, özellikle de Arap şirketlerini işgali ve şirketlerini boykot etmeye çağırarak, bu sendikaların ya da şirketlerin işgalle herhangi bir ilişkisinin, soykırım suçlarına ve Filistin halkımıza dayatılan açlık ve kuşatma savaşına fiilen katılmakla eşdeğer olduğunu vurguladı.

Cephe, sendikaların Siyonist oluşum ve sendikalarıyla ilişkilerini kesmelerini sağlayacak özel bir anayasa ve açık yönetmelikler hazırlamaları, Siyonist oluşuma karşı kapsamlı bir boykot kültürünü teşvik etmeleri ve katliamlar yapmaya, halkımızı aç bırakmaya ve onlara kapsamlı bir kuşatma uygulamaya devam eden bu suç oluşumuna silah, petrol, gaz ve çeşitli malların transferine ve yüklenmesine katılmamaları gerektiğini vurguladı.

Cephe, özellikle işgale uluslararası yasaklı silahların en büyük tedarikçisi olan ABD'nin limanlarından bu varlığa silah, mal ve petrol transferine şiddetle karşı çıkan ve engelleyen, Filistin halkıyla dayanışma içinde olan tüm destekçileri ve grupları selamladı.

Cephe açıklamasını, dünyanın dört bir yanındaki çeşitli sendikalara, Filistin'in ve Gazze Şeridi'ndeki acı çeken halkın zaferi için, işgali boykot etmeyi, kuşatmayı, gayrimeşrulaştırmayı ve ona silah sevkiyatını engellemeyi amaçlayan eylemlerine devam etme çağrısı ile sonlandırdı.

Tıhya İntifada Tıhya Filistin

Filistin'de işgale son inisiyatifi, "İşgal Devleti İsrail İle Ticaret Soykırımı Besliyor, İsrail'le Tüm İlişkiler Kesilsin" diyerek bugün Beyazıt Meydanı'nda bir eylem düzenledi. Mücadele Birliği Platformu da, Arapça "Yaşasın İntifada Yaşasın Filistin" pankartı açarak "Nehirden Denize Özgür Filistin", "Savra Savra Hatta Nasr", "Siyonistler Yenilecek Filistin Halkı Kazanacak" sloganları ile Vezneciler'den Beyazıt Meydanı'na yürüdü.

Filistin halkı açken Türkiye'nin işgal devletini beslediği vurgulanan açıklamada, Türkiye'den hareket eden gemiler ve kargo uçaklarının, Filistin halkına soykırım uygulayan işgal ordusunun kullandığı silahların aksamını, mühimmatın çeliğini, askeri kıyafetlerini ve gıda tedarikini sağladığı; Türk şirketlerinin İsrail'in elektriğini ürettiği, çimentosunu yolladığı; tüm bu ticaretin başını ise AKP yöneticisi veya destekçilerine ait olduğu; en çok devlet teşviği alan şirketlerin İsrail'le ticari ilişkilerde ön sıralarda yer aldığı söylendi.

Farklı gençlik örgütlerinden ve bağımsız gençlerden oluşan "Filistin İçin Bin Genç" grubu İstiklal Caddesi'nde Filistin'e destek eylemi yaptı. "Katil İsrail, işbirlikçi AKP", "Nehirden denize özgür Filistin" ve "İsrail'e kınama yetmez, ticareti kes" sloganları atan gençler özellikle Türkiye devletiyle İsrail arasında hız kesmeden devam eden ticarete vurgu yaptı. İstiklal Caddesinde yürüyüş yapan kitlenin çevresi kısa bir süre sonra çevik kuvvet ekipleri tarafından kuşatıldı. Eylemcilerden 1'i çocuk 43 kişi işkenceyle gözaltına alındı.

Küba Halkı ile Dayanışma Çalışmaları Sürüyor

Bu yazı People's Dispatch
(Halkın Habercisi) tarafından
5 Nisan 2024'te yayınlanan metinden
haber-yorum olarak çevrilmiştir.

"ABD Küba halkını kasıtlı olarak aç bırakırken, dayanışma kampanyaları yürüten ABD'li ilerici güçler ülkeye un göndermek için kampanya başlattı."

Merkezi Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan Halk Forumu, ABD'nin acımasız ablukası altında yaşayan Kübalı komşularıyla dayanışma kampanyası başlattı.

ABD'nin Küba halkını yaptırımlar yoluyla kasıtlı olarak açlığa mahkûm etmesinin ardından, New York merkezli bir siyasal ve akademik bir topluluk olan People's Forum (Halk Forumu)'a bağlı dayanışma aktivistleri adaya 800 ton buğday unu göndermek üzere büyük bir kampanya düzenledi.

Amerika Birleşik Devletleri'nin adaya yönelik 60 yılı aşkın süredir devam eden abluka politikası ve sosyalist ülkeyi "Terörizmin Devlet Sponsorları" listesinde tutması, Küba'da gıda da dahil olmak üzere yaşamsal ürünlerde ciddi yetersizliklere neden oldu.

Halk Forumu, Küba'ya çok ihtiyaç duyulan buğday unununun tedarik edilmesine yardımcı olmak için emekçilerden ve halktan bağışlar topluyor. Kampanyaya dair yapılan açıklamada "Komşunuz açlıktan ölüyor olsaydı ne yapardınız? Bu bir varsayım değil. Şu anda ABD hükümeti 145 km güneyimizdeki Küba halkını kasıtlı olarak aç bırakıyor. Hepimiz şimdi harekete geçmeliyiz." ifadelerine yer verildi.

Amerika Birleşik Devletleri Dış İşleri Bakanlığı Küba'ya uyguladığı ablukanın gıda, ilaç ve diğer insani yardım mallarının sevkiyatını kapsamadığını iddia ediyor. Ancak ABD'li yetkililer bile bunun gerçeği yansıtmadığı konusunda hemfikir. ABD Tarım Bakanı Tom Vilsack'ın dediği gibi, "Küba ile ticaretin önünde önemli bir engel var, çünkü [ABD] mevzuatına göre peşin ve ABD doları cinsinden ödeme yapılması gerekiyor ki bu da pek çok [tarımsal] ticaretin gerçekleşmesini çok ama çok zorlaştırıyor."

Devamı arka sayfada...

Küba Halkı ile Dayanışma Çalışmaları Sürüyor

“Yaptırımlar, özellikle de Küba’nın ‘Terörizmin Devlet Sponsorları’ listesine dahil edilmesi, Küba ile işlem yapmaları halinde ABD’nin gazabına uğramaktan korkan özel kuruluşlar nedeniyle tüm yabancı finansal işlemleri sorunlu hale getirmektedir.”

Gerçekten de Küba, benzer nüfus büyüklüklerine sahip olmasına rağmen ABD’den çok daha fazla ithalat yapan Dominik Cumhuriyeti ve Honduras gibi ülkelere kıyasla ABD’den sadece çok az miktarda gıda ithal ediyor.

Kampanyayı yürütenlere göre adadaki mevcut gıda krizinin temelinde, sosyalist devrimden hemen sonra 1962’de başlayan Küba’ya yönelik blokajın üstüne zaman içinde eklenen ABD yaptırımları yatıyor. Küba Dış İşleri Bakanlığı 2022 yılında, ablukanın Küba halkını günde 15 milyon dolardan mahrum bıraktığını ve ablukanın başlangıcından bu yana Küba halkının abluka nedeniyle 1.391 trilyon dolar kaybettiğini bildirdi. Al Jazeera de bu rakamın 1 trilyon dolar civarında olduğunu tahmin etmektedir.

Yaptırımlar, özellikle de Küba’nın “Terörizmin Devlet Sponsorları” listesine dahil edilmesi, Küba ile işlem yapmaları halinde ABD’nin gazabına uğramaktan korkan özel kuruluşlar nedeniyle tüm yabancı finansal işlemleri sorunlu hale getirmektedir. Latin Amerika ile ilişkiler Washington Ofisi’ne göre, “Teröre yardım etmekle suçlanmaktan ve bu suçun gerektirdiği devasa para cezalarından korkan bankaların çoğu Küba ödemelerini işleme koymayı reddediyor ve izin verilen dini ve insani faaliyetler için ek lisans gerektiren fonları donduruyor.”

Küba, tarihinde ilk kez BM Dünya Gıda Programı’na yedi yaşından küçük çocuklar için süt tozu sağlanması konusunda yardım başvurusunda bulundu.

Halk Forumu aktivistleri, Küba’ya gıda tedarikçisi bulma konusunda kendilerinin de karşılaştıkları zorlukların altını çizdiler. Örgüt, “ABD blokajı kaldırır ve Küba’yı ‘Terörizmin Devlet Sponsorları Listesi’nden çıkarırsa bu acıya hızla son verebilir” dedi. “Bu durum Küba’yı çok çeşitli finansal ve ticari işlemlerden tamamen alıkoymuş ve uluslararası kredi almasını imkânsız hale getirmiştir. Bir örnek vermek gerekirse, son üç hafta içinde Amerika Birleşik Devletleri’ndeki 14 tahıl şirketini arayarak Küba’ya acil insani yardım olarak gönderilecek tahıl için piyasa fiyatını ödemeyi teklif ettik. Tek bir olumlu yanıt bile alamadık.”

Küba’nın sosyalist sistemi adadaki cehaleti, yoksulluktan kaynaklı hastalıkları ve açlığı neredeyse ortadan kaldırmıştı, ancak on yıllardır süren ABD blokajı bu başarıları tehdit ediyor. Küba halkı, sonuncusu geçtiğimiz ay olmak üzere, kötü ekonomik koşullar nedeniyle düzensiz, barışçıl protesto dalgaları halinde sokaklara döküldü. ABD, blokajı kaldırmak ve şiddetle ihtiyaç duyulan insani yardımın girişini kolaylaştırmak yerine, bu protestoları Küba’nın sosyalist iktidarını yıkma çağrısı yapma amacıyla

silah olarak kullandı.

Halk Forumu sorumlularından Manolo De Los Santos Peoples Dispatch’e yaptığı açıklamada, “Küba halkı tarih boyunca dünyanın dört bir yanındaki halklarla -ister Afrika kıtasında kurtuluş mücadelesi veren sömürgeleştirilmiş halklarla, ister Katrina Kasırgası sonrasında acı çeken ABD’deki insanlarla ya da soykırımla karşı karşıya kalan Filistin halkıyla- cesurca dayanışma içinde olmuştur” dedi. “Biden, adaya karşı daha fazla yaptırım uygulamak ve Küba’yı Terörizmin Devlet Sponsorları listesinde tutmak konusunda Trump’tan farklı olmamayı seçti. İnsanlığın ruhuna uygun olarak, ABD tarafından tasarlanmış bir kriz altında yaşayan Küba halkıyla tam bir dayanışma içindeyiz.”

Küba işçi sınıfı ve emekçileri yaşadıkları tüm bu zorluklara rağmen sosyalizm idealinden ve geleceğin sosyalizmin olacağına dair inançlarından hiçbir şey yitirmedi. Askeri işgal girişimleri, karşı-devrimci yalan makineleri, kara propagandalar, blokaj ve tecrit... Şimdi dünya proletaryasının öncü güçleri, dünya komünist hareketi Küba halkı ile sıkı bir dayanışmayı güçlü bir şekilde göstermelidir, tıpkı Küba’nın dünyanın dört bir yanında gösterdiği içten dayanışma örnekleri gibi!

Çeviri Kolektifi